

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS NUTARIMO „DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS 2001 M. BIRŽELIO 11 D. NUTARIMO NR. 697 „DĖL MAŽMENINĖS PREKYBOS TAISYKLIŲ PATVIRTINIMO“ PAKEITIMO“ PROJEKTO DERINIMO PAŽYMA

Eil. Nr.	Institucijos pavadinimas, rašto data ir numeris	Pastabos ir pasiūlymai	Argumentai
1.	Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijos 2018-12-14 raštas Nr. (1.6E) 2T-1001	<p>Teisingumo ministerija nurodo, kad svarstyta, ar Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimo „Dėl Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001 m. birželio 11 d. nutarimo Nr. 697 „Dėl Mažmeninės prekybos taisyklių patvirtinimo“ pakeitimo projekte (toliau – Nutarimo projektas) nurodoma teiktina informacija („dokumento, patvirtinančio teisę verstis vykdoma veikla, numeris“, „Maisto tvarkymo subjekto patvirtinimo pažymėjimo numeris“, „įtraukiant į Maisto tvarkymo subjektų sąrašą suteiktas atpažinimo numeris“) būtų aktuali vartotojui ir galėtų nulemti jo sprendimą dėl sutarties sudarymo.</p> <p>Atkreipia dėmesį, kad reikalavimus vartotojams tiekintai informacijai nustato Europos Parlamento ir Tarybos 2011 m. spalio 25 d. direktyva 2011/83/ES, kurios reikalavimai yra perkelti Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – Civilinis kodeksas) 6.228⁶ ir 6.228⁷ straipsniuose. Vartotojų teisę į informaciją, kai sudaromos nuotolinės sutartys ir ne prekybos patalpose sudaromos sutartys, reguliuoja Civilinio kodekso 6.228⁷ straipsnis, o šio straipsnio 6 dalis nustato, kad papildomi informacijos teikimo reikalavimai atskirų rūšių nuotolinėms sutartims ar ne prekybos vietose sudaromoms sutartims gali būti nustatomos tik <i>įstatymuose</i>.</p> <p>Teisingumo ministerija mano, kad problema sprendžina ne nustatant papildomus vartotojo informavimo reikalavimus, o atsižvelgiant į tai, kad problema kyla dėl maisto kontrolės priežiūrą vykdančiai institucijai prieinamos informacijos trūkumo.</p>	<p>Atsižvelgta iš dalies. Siūloma Nutarimo projekto nuostata detalizuoja esamas Civilinio kodekso nuostatas, nustatančias pareigą pateikti duomenis apie pardavėją.</p> <p>Šiuo metu Civilinio kodekso nuostatos, reglamentuojančios nuotolinę prekybą, nustato pareigą pardavėjui pateikti duomenis apie save, įskaitant informaciją apie juridinio asmens teisinę formą ir duomenis apie prekę ar paslaugą. Duomenys apie veiklos vykdymą pagal individualios veiklos pažymą arba verslo liudijimą (Nutarimo projekte siūloma įtvirtinti pareigą nurodyti dokumento, patvirtinančio teisę verstis vykdoma veikla, numerį) savo esme ir paskirtimi atitinka Civiliniame kodekse įtvirtintą pareigą nurodyti informaciją apie juridinio asmens teisinę formą, o duomenys apie įtraukimą į maisto tvarkymo subjektų sąrašą suteikia informaciją vartotojui apie prekę, t. y. kad prekę pagaminta, tvarkoma ir parduodama laikantis maisto tvarkymo, higienos ir kitų su maisto tvarkymu susijusių reikalavimų. Taip pat vartotojui yra aktuali informacija ir apie tai, ar pardavėjas vykdo veiklą teisėtai (turi dokumentą, patvirtinantį teisę verstis vykdoma veikla), nes vartotojui yra daug paprasčiau apginti savo teises įsigijus prekę iš teisėtai veikiančio pardavėjo.</p>

Ūkio ministras

Virginijus Sinkevičius